

برنج و امنیت غذایی

با وجود رشد اقتصادی و پیشرفت های تکنولوژیکی گسترده، هنوز جهان با بحران غذایی مواجه است و عده ی زیادی از مردم جهان از فقر غذایی رنج می برند. بحران یاد شده نگارنده را بر آن داشت تا با بررسی نظام عرضه و تقاضای برنج در جهان، ابتدا به آسیب شناسی این نظام و سپس ارائه ی راه کاری برای حل بحران های پیش رو بپردازد.

بحران پیش رو

بر اساس گزارش های مصرف غذایی جهان از سازمان ملل و البته گزارش های موسسه ی پژوهشی سیاست گذاری کشاورزی و غذا، میزان تقاضای جهانی برنج در سال، تا سال 2020 به عدد 500 میلیون تن و تا سال 2035 به 555 میلیون تن میل خواهد کرد که این خود افزایشی ده درصدی را در طول پانزده سال نشان می دهد. با این حال، عده ای نیز بر این باور هستند که با آهنگ کند افزایش جمعیت، پیشرفت تکنولوژی و افزایش سطح درآمد مردم جهان، میزان تقاضا برای برنج کاهش خواهد یافت و مردم به گزینه های غذایی بهتری رو خواهند.

تورنگ چاپ، ارائه دهنده مناسب ترین خدمات طراحی و چاپ

www.ToorangPrint.com

افزون بر این، پژوهش‌ها نشان می‌دهند که با وجود کاهش سرانه‌ی مصرف برنج در هند و چین، میزان تقاضای برنج در آسیا تا پایان سال 2035، به 465 میلیون تن در سال خواهد رسید که عدد قابل توجهی است و افزایش در تقاضا را نشان می‌دهد. در ادامه‌ی این دگرذیسی‌ها، آفریقا و آمریکا هر یک به ترتیب، 130 و 30 درصد افزایش در تقاضای برنج را تجربه خواهند کرد که اگر مورد‌های پیشین را نیز به آن اضافه کنیم، در می‌یابیم که جهان چالش‌های جدی در زمینه‌ی امنیت غذایی خواهد داشت.

چالش تامین برنج

در کل بیش از 150 میلیون هکتار زمین در سراسر جهان وجود دارند که بستر اصلی کاشت برنج به شمار می روند و البته عمده ی آن ها در آسیا قرار دارند. با این حال، روند تولید و پخش برنج در جهان نشان داده که [کشاورزها](#) باید هر ساله به میزان 8 تا 10 میلیون تن، برنج بیشتر تولید کنند تا بتوانند تقاضای موجود در بازار را پاسخ گویند و می دانیم که گرچه نیاز و تقاضا برای تولید برنج فزاینده است، ولی میزان زمین و زمان لازم برای کاشت برنج، ثابت است و با آهنگ افزایش تقاضا، افزایش نمیابد.

راه پیش رو

همان گونه که پیش از این یاد شد، روند و آهنگ افزایش تقاضا برای برنج، به صورت صعودی ادامه خواهد یافت. حال پرسشی که مطرح است، این است که این روند کجا به بحران می رسد و راه کار مواجهه با این بحران چیست؟

بر اساس پیش بینی های انجام شده، نظام عرضه و تقاضای برنج، در سالهایی نه چندان دور، به نقطه ی بحرانی خود نزدیک خواهد شد که خود چالش های زیادی را برای جهان به همراه خواهد داشت. پژوهش گرها و متخصص ها، چاره ی کار را در مدیریت بهینه منبع های طبیعی، می دانند که سازوکارهای خاص خود را دارد. گرم شدن زمین، کمبود منبع های آبی، دگرگونی های آب و هوایی، از جمله عامل هایی هستند که بر مدیریت بهینه ی منبع های طبیعی و از جمله زمین های کاشت برنج اثر می گذارند و می توانند چالش برانگیز باشند.

از سویی دیگر، با وجود رشد اقتصادی و پیشرفت های ایجاد شده در **تکنولوژی** و ساختار جامعه ها، هنوز هم نمی توان چندان به آینده خوش بین بود و گرچه ذائقه ی مردم تا میزانی از برنج به دیگر ماده های غذایی میل کرده است، ولی فراموش نکنیم که کشورهای محروم و فقیر بسیاری هستند که تقاضای فزاینده ای برای برنج دارند و برنج را غذایی لوکس و گران قیمت می دانند.

www.ToorangPrint.com

قحطی از آن چه در آینه نشان می دهد ...

واقعیت های یاد شده پژوهش گرها را بر آن داشت تا ادعا کنند که تا سال های سال، برنج هم چنان به عنوان غذای اصلی و البته ماده ای تعیین کننده در نظام اقتصادی و ساختار اجتماعی جامعه و کشورهای مختلف باقی خواهد ماند. با این حال، پژوهش گر ها باور دارند که اگر خواهان مدیریت بهینه ی نظام عرضه و تقاضای برنج هستیم، باید به فکر روش و مکانیسمی بهینه و موثر تر برای تامین و فرآوری کردن برنج باشیم. مدیریت بهتر و استفاده از منبع های دانشی و پژوهشی، راه کارهایی هستند که اندیشمند های این عرصه برای مدیریت نظام عرضه و تقاضای برنج مطرح کرده اند.